

Sant Ramon

Castell de l'Areny

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: A la capella de Sant Ramon, al veïnat de la Ribera.
Alçada: 762

Coordenades:

Latitud: 42.15465
Longitud: 1.94905
UTM Est (X): 413173
UTM Nord (Y): 4667482

Classificació

Número de fitxa: 08057 - 180
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia: Objecte
Estil / època: Contemporani Neoclàssic
Segle: XX
Any: 1944
Autoria de l'element: Enric Monjo
Estat de conservació: Bo
Protecció: Física
Accés: Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat: Privada accessible
Titular: Bisbat de Solsona. Pl. Palau, 1. 25280 Solsona
Fitxes associades:
[Sant Ramon](#)
Autoria de la fitxa: Sara Simon Vilardaga
Data de registre de la fitxa: dt., 19/05/2015 - 02:00

Descripció

La imatge, de fusta policromada i daurada, representa Sant Ramon descalç, amb actitud piadosa, amb els braços creuats sostenint amb ambdues mans una custòdia daurada. L'escultura, de característiques neogòtiques, sorprèn per la seva extrema senzillesa de formes. La figura del Sant és hieràtica i el tractament de les vestidures presenta certa simplicitat de formes. La figura és extremadament alta i les formes anatòmiques són considerablement allargades: mans, peus i coll presenten una esveltesa que dóna sensació de dignitat i magnificència. La lleugera inclinació del cap, junt a la inapreciable figuració dels trets anatòmics de la cara, suggereix certa inquietud i dramatisme a la figura. Les mides aproximades són 122 cm d'alçada, 30 cm d'amplada i 19,5 cm de profunditat. A la base de l'escultura hi ha la signatura de l'autor, Enric Monjo, i la data 1944.

Història

Segons les informacions que ens aporta la mateixa placa que hi ha a la façana de l'església, la capella es va bastir el 1906, va ser pagada i dedicada als veïns de la Ribera per en Ramon Camprubí, fill de Cal Tena. Els descendents de Ramon Camprubí, expliquen que aquest tenia un germà, en Joan, que va anar a viure a Barcelona, era antiquari i viatjava sovint amb el germà del pintor Sert a països com França i Alemanya. Aquest es va casar i va tenir una filla, la Josefina, la qual es va casar amb l'escultor Enric Monjo. Enric Monjo és l'autor de l'escultura de Sant Ramon que hi ha a l'altar major de la capella. Enric Monjo i Garriga (Vilassar de Mar, 1895 - Barcelona, 1976), es va formar com a escultor a l'Escola d'Arts i Oficis de Barcelona i a l'Escola de Belles Arts. De ben jove ja va treballar al taller d'Eusebi Arnau i, més tard, al taller de Josep Llimona, qui l'introduí en el Noucentisme, havent passat també per la Llotja on hi va entrar el 1911. A més, també cursà estudis d'anatomia a la Facultat de Medicina de la Universitat de Barcelona, convertint-se en escultor anatòmic el 1918. Va fer estada a París (1919) i a Brussel·les. El 1924 va rebre molt bones crítiques arran de l'exposició d'una sèrie de les obres de l'Acadèmia de Belles Arts de Sabadell. El 1923 s'havia incorporat com a professor auxiliar de l'Escola de Belles Arts de Barcelona, el 1927 passà a ser professor numerari, i entre el 1943 i el 1961 catedràtic d'Anatomia Artística de la Llotja. El 1928 va participar junt amb Clarà, Llimona i Gargallo, entre altres, en la creació de les estàtues que decoren la Plaça de Catalunya de Barcelona. Algunes de les principals ciutats on va exposar són París al 1954, Terrassa al 1955, Madrid al 1956 i a Nova York. Va ser reconegut amb el Gran Premi Internacional d'Escultura. La temàtica de la seva obra és molt variada, però un dels principals temes de les seves creacions és la imatgeria religiosa, amb una clara influència del noucentisme més que dels corrents contemporanis al seu període; també són clares les influències de les obres castellanes del segle XVII, a més també d'un monumentalisme de formes simplificades i actituds arcaïtzants o neogòtiques, del qual hi ha exemples al Banc Vitalici de Barcelona, al monestir de Montserrat i a la casa de la ciutat de Barcelona. Una de les obres més importants de l'escultor va ser la reforma i decoració de l'església del sant Esperit de Terrassa, iniciada el 1940 conjuntament amb l'arquitecte Lluís Bonet i Garí i el pintor Antoni Vila i Arrufat. A nivell internacional són destacables les obres al portal del transsepte sud de la Catedral Nacional de Washington, les obres al First National City Bank de Nova York, entre d'altres. El 1971 s'inaugurà a la seva població natal, Vilassar de Mar, la Gliptoteca Enric Monjo. L'obra d'Enric Monjo està dispersa per diferents indrets de Catalunya, però també són destacables les obres existents a Espanya i Amèrica del Nord. Al llarg de la seva vida va rebre diversos premis i reconeixements, com la Medalla de Sant Jordi de la Diputació de Barcelona, la Clau de la Ciutat de Barcelona, Medalla d'Or de la Vila de Vilassar de Mar, entre altres.

Bibliografia

DOÑATE, M. (1995): Enric Monjo escultor 1895 - 1976. Barcelona: Generalitat de Catalunya i Caixa de Terrassa. http://ca.wikipedia.org/wiki/Enric_Monjo_i_Garriga; <http://www.encyclopedia.cat/EC-GEC->

